

[Aising Andersen.]

Sangens Folkeuniversitet, der kan faa Betydning for det folkelige Kulturarbejde Landet over.

I Forbindelse med denne Omtale af Konservatoriets Forhold vil jeg ikke undlade at nævne den Musikundervisning, der hører under Universitetets filosofiske Fakultet. Der foregaar allerede nu en vis Vekselvirkning mellem Universitetet og Konservatoriet. Uden at jeg tør udtale mig om de praktiske Muligheder, vil det dog være baade naturligt og nødvendigt, at man i Tilknytning til en Udvidelse af Konservatoriets Undervisning undersøger, om der ikke kan finde en Rationalisering af Undervisningen Sted, saaledes at Universitetets og Konservatoriets Elever i visse Fag eventuelt kan have fælles Undervisning. Maaske har Professor ved Københavns Universitet Erik Abrahamsen i nogen Grad tænkt paa dette Spørgsmaal, naar han i en Dagbladsartikel for nylig beklagede den Splittelse, der præger dansk Musikliv, og naar han efterlyste Samling og Organisation i dansk Musikliv og i dansk musikpædagogisk Virke. Desværre er det saaledes, at helt tidssvarende Forhold ikke kan tilvejebringes for denne Undervisning, saa længe det ikke er muligt at foretage forskelligt Byggeri. Det nuværende Konservatoriums Bygning siges at være baade for lille og utidssvarende; bl. a. er det nødvendigt at skaffe Eleverne flere og bedre egnede Lokaler til deres musikalske Øvelser, da de allerfleste af dem ikke har tilstrækkelig Lejlighed til at øve sig paa deres Bopæl. Det er jo ganske forstaaeligt. En ny Bygning maa altsaa skaffes, naar Forholdene gør det muligt. Men ogsaa og navnlig vil jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa Mulighederne for en Rationalisering, saaledes at man i størst mulig Udstrækning udnytter Lokalerne baade til Universitetets og til Konservatoriets Undervisning. Jeg henviser atter til Professor Erik Abrahamsens Artikel, hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere nogle faa Linier. Professor Erik Abrahamsen skriver i den paagældende Dagbladsartikel:

„Hverken Konservatoriets eller Universitetets Musikundervisning har tidssvarende eller forsvarlige Lokaler. Sker der ikke en Forandring her, er jeg bange for, at det for Alvor kommer til at knage i Fugerne. Det kgl. Biblioteks Nodesamling lider under Pladsmangel, Musikhistorisk Museum kan af samme Aarsag ikke udnytte alle sine uvurderlige Skatte — og hvor er Planerne om et Statsdisko-

tek til Opbevarelse og Studium af ledige Grammofonplader blevet af? Københavns Folkemusikskole er uden betryggende Lokaleforhold. Studentersangforeningen er husvild,“

o. s. v., o. s. v. Professor Abrahamsen siger herom, at det er ikke lystelige Toner, og det er det ikke, og vi kan jo godt tilføje, at det er det heller ikke for Bevillingsmyndighederne. Og dog nærer jeg ikke Tvivl om, at disse Myndigheder vil se med Forstaaelse paa fornuftige Planer til at bringe Orden i Forholdene, naar Byggemulighederne engang er tilstede. Med fornuftige Planer mener jeg Planer, der omfatter alt, som det er rimeligt at samle under samme Tag, saaledes at praktiske og økonomiske Hensyn gaar forud for eventuelle Ønsker hos en eller anden Institution om at være sig selv, hvad enten det saa maatte være af prestigemæssige eller traditionsmæssige Grunde. Byggeplanerne er jo under de nuværende Forhold Fremtidsmusik, men det vil være rimeligt, at man baade ved eventuelle Grunderhvervelser til Nybyggeriet og ved Planlæggelsen i øvrigt ikke lader en hensigtsmæssig Centralisering og Koordinering ude af Betragtning. Det vil antagelig ikke alene spare Penge, men ogsaa være af Værdi for selve Undervisningen.

Det, som imidlertid i Øjeblikket er mest aktuelt, er som paapeget af mig her en Reform af Konservatoriets undervisningsmæssige og administrative Grundlag. Det vilde glæde mig, om den højtærede Undervisningsminister vilde være enig med mig baade i de principielle Betragtninger om Konservatoriets Fremtid og i, at man bør søge at ordne Spørgsmaalet nu, det vil sige i Løbet af denne Rigsdagssamling, saaledes at de nødvendige Bevillinger kunde gennemføres ved Finanslovsforslagets anden eller tredie Behandling. For naturligvis vil en saadan Reforms Gennemførelse betyde øgede Udgifter for Statskassen. Hvor meget en rationel Ordning vil komme til at koste, kan jeg ikke sige nøjagtigt; Millionbeløb bliver der i alt Fald ikke Tale om, men maaske omkring en halv Million Kroner i samlet aarlig Udgift. Jeg mener ikke, at dette kan virke afskrækkende. Saa meget maa det danske Samfund have Raad til at ofre for at sikre og videreudvikle denne Gren af dansk Kulturliv, og Tidspunktet maa efter min Mening nu være inde til, at denne Læreanstalt ligestilles med vort Lands andre højere Læreanstalter.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Den store Mangel paa Arbejdskraft nu, hvor saa meget skal genopbygges, gør det naturligt at undersøge,